

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jiřiny Jislové a soudců JUDr. Heleny Koucké a JUDr. Zoji Dvořákové ve věci péče o **nezl. A. Š.** nar. xxx, bytem xxx, zast. Úřadem městské části Praha 22 se sídlem v Praze 10 – Uhřetěvsi, Nové nám. 1250, jako kolizním opatrovníkem, syna **L. Š.**, bytem v xxx, zast. JUDr. Josefem Lžičařem, advokátem se sídlem v Praze 8, Sokolovská 24/37, a **I. P. B.** bytem v xxx, zast. JUDr. Ludvíkem Hynkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 37, k odvolání matky nezletilého proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 23. června 2009, č.j. 50P 12/2008-386,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 23. června 2009, č.j. 50P 12/2008-386, rozhodl Obvodní soud pro Prahu 10 o znalečném za posudek, které podle zadání soudu vypracovala znalkyně PhDr. Jana Procházková. Soud přiznal této znalkyni odměnu za 86 hodin práce na posudku po 350,- Kč, celkem tedy 30.100,- Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podala matka nezletilého včas odvolání s tím, že cena znaleckých posudků – celkem 76.602,- Kč (za 218 hodin práce tří znalkyň) je nepřiměřeně nadsazená. Kromě toho namítá, že vyúčtování znalečného je nepřezkoumatelné, když z usnesení o přiznání odměny znalkyni nejsou patrné úkony. Navrhuje proto, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně, popř. aby opodstatněnost znalkyni přiznané odměny posoudil sám.

Znalkyně PhDr. Jana Procházková ve svém vyjádření k odvolání matky nezletilého poukázala na mimořádnou pracnost posudku – obsáhlý spis a počet osob, které bylo nutno vyšetřit, přičemž byly obtíže s termíny vyšetření zejména ze strany matky dítěte pro její vytíženost. Vysvětluje, že vyšetření byla obsáhlá, jednotlivé osoby vypracovaly i řadu testů a dotazníků, které bylo nutno vyhodnotit, tři znalkyně musely věc také vzájemně konzultovat. Vyúčtování tak není časově nijak nadhodnocené, a obsahovalo rozpis účtovaných úkonů.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné a že bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou z podnětu odvolání a v jeho mezích přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž nařizoval ve věci jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.). Dospěl přitom k závěru, že odvolání matky nelze považovat za důvodné.

Znalkyně ve spolupráci se svými dvěma dalšími kolegyněmi – MUDr. Sloukovou a MUDr. Krupovou - vypracovala posudek podle zadání soudu, přičemž se jedná o posudek, o jehož odborné a časové náročnosti nelze pochybovat. Právě s ohledem na specifikum situace

byly ustanoveny znalkyně z oboru psychiatrie, klinická psychologie se zaměřením na psychologii dítěte a psychiatrie se specializací alkoholologie, přičemž tyto znalkyně musely vzájemně svá zjištění a závěry konzultovat, tak aby posléze mohly soudu poskytnout relevantní závěry jako podklad pro jeho rozhodnutí o věci.

Je pravdou, že napadené usnesení soudu I. stupně se podrobně nezabývá jednotlivými položkami znalečného účtovaného znalkyní, avšak z toho nelze dovodit, že „vyúčtování znalečného je nepřezkoumatelné“, jak namítá odvolatelka, neboť PhDr. Procházková předložila soudu vyúčtování znalečného se specifikací jednotlivých úkonů a časové dotace na ně. Toto vyúčtování je založeno ve spise. Konkrétně je z něj možno zjistit, že znalkyně požadovala odměnu za vypracování posudku ve výši 350,- Kč za hodinu, a to za úkony časově a věcně specifikované následovně : 5 hodin studia spisu, vyšetření a vyhodnocení osoby dítěte, otce a matky po 10 hodinách na každého z nich, po 1 hodině za pohovor otce s nezletilým, pohovor a p. P. a pohovor s p. N., 2 hod za rozhovor matky a otce, 6 hodin na konzultace znalkyň a 40 hodin na konečné zpracování a vypracování posudku, celkem tedy 86 hodin práce.

K námitce odvolatelky, že „cena znaleckých posudků“ (resp. časové hodnocení práce znalkyň) „je nepřiměřeně nadsazená“ je možno v obecné rovině uvést, že práci znalce na znaleckém posudku nelze časově „normovat“, neboť se jedná o duševní práci, jejíž průběh a trvání závisí na celé řadě faktorů, které se vzájemně ovlivňují. Na trvání vyšetření osob má kromě samotné osoby znalce a jeho odborné zdatnosti vliv např. také kvalita spolupráce ze strany vyšetřovaných osob, čas potřebný k navázání potřebného kontaktu s nimi popř. jejich důvěry a uvolnění (zejména u dětí), momentální dispozice vyšetřované osoby a pod. Přitom vlastní vyšetření osoby představuje pouze jednu z částí postupu znalce, neboť získané poznatky popř. materiály je potřeba posléze znalecky vyhodnotit. V souzeném případě bylo vyšetřováno několik osob – nezletilé dítě, jeho rodiče a partneři obou rodičů – a při posuzování věci bylo třeba uvažovat nejen s jejich vzájemnými vztahy, ale také s dalšími důležitými skutečnostmi (problémy s alkoholem a protialkoholní léčbou), jakož i se specifikem psychologie dítěte, které je navíc ve srovnání s jinými dětmi vzhledem k osobám svých rodičů dlouhodobě vystaveno nestandardním situacím. To vše plně odůvodňuje využití znalkyň z více oborů pro posuzování věci, přičemž se takto věci musela zabývat každá ze znalkyň z pohledu své odbornosti jednotlivě a posléze všechny ve spolupráci tak, aby výsledkem jejich práce byl výstup zohledňující všechna odborná zjištění.

Odvolací soud tak uzavírá, že soud I. stupně rozhodl o znalečném správně, a jeho usnesení proto jako rozhodnutí ve výroku věcně správné podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** odvolání ani dovolání přípustné.

V Praze dne 6. října 2009

Mgr. Jiřina J i s l o v á v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Beránková